

SEMESTRUL AL - II - LEA.

04.03.2013 - CI.

Imperativul moral (Legea morală).

- există în gramatică model imperativ al verbelor. Atunci când ne schimbăm viața mai puțin avem mai multe atitudini față de ea. Această simplă atitudine este să o discutăm (model indicativ).

- de ex "o minge" - vorbește generic posibilitatea unei acțiuni (infinitivul).

- ex "sa merg" - o posibilitate plausibilă, care se poate realiza (conjunctiv).

- Imperativul → mergi, du-te. → arată o solicitare, o anumită constrângere. Imperativul discutabil în cazuri, din care se formează în imperativ este vorba de un caz. Dacă este un imperativ subiectiv înseamnă că este vorba de un caz personal. Dar, mai folosim imperativul și pt a-i face pe ceilalți de o pagubă.

- verbul prin excelență imperativ este "trebuie" de unde vine subst. "necesitate" care are sensul de o trebuință, de o necesitate, de un plus. Dăruia este facultatea subiectivă a imperativului. Uneori se pare că este ceva de câștigat apare imperativul.

- Când vorbim de lege sau de parame-
tre ne referim la așa ceva. Legea mi

115
116
117
118
119
120
121
122
123
124
125
126
127
128
129
130
131
132
133
134
135
136
137
138
139
140
141
142
143
144
145
146
147
148
149
150
151
152
153
154
155
156
157
158
159
160
161
162
163
164
165
166
167
168
169
170
171
172
173
174
175
176
177
178
179
180
181
182
183
184
185
186
187
188
189
190
191
192
193
194
195
196
197
198
199
200
201
202
203
204
205
206
207
208
209
210
211
212
213
214
215
216
217
218
219
220
221
222
223
224
225
226
227
228
229
230
231
232
233
234
235
236
237
238
239
240
241
242
243
244
245
246
247
248
249
250
251
252
253
254
255
256
257
258
259
260
261
262
263
264
265
266
267
268
269
270
271
272
273
274
275
276
277
278
279
280
281
282
283
284
285
286
287
288
289
290
291
292
293
294
295
296
297
298
299
300
301
302
303
304
305
306
307
308
309
310
311
312
313
314
315
316
317
318
319
320
321
322
323
324
325
326
327
328
329
330
331
332
333
334
335
336
337
338
339
340
341
342
343
344
345
346
347
348
349
350
351
352
353
354
355
356
357
358
359
360
361
362
363
364
365
366
367
368
369
370
371
372
373
374
375
376
377
378
379
380
381
382
383
384
385
386
387
388
389
390
391
392
393
394
395
396
397
398
399
400
401
402
403
404
405
406
407
408
409
410
411
412
413
414
415
416
417
418
419
420
421
422
423
424
425
426
427
428
429
430
431
432
433
434
435
436
437
438
439
440
441
442
443
444
445
446
447
448
449
450
451
452
453
454
455
456
457
458
459
460
461
462
463
464
465
466
467
468
469
470
471
472
473
474
475
476
477
478
479
480
481
482
483
484
485
486
487
488
489
490
491
492
493
494
495
496
497
498
499
500
501
502
503
504
505
506
507
508
509
510
511
512
513
514
515
516
517
518
519
520
521
522
523
524
525
526
527
528
529
530
531
532
533
534
535
536
537
538
539
540
541
542
543
544
545
546
547
548
549
550
551
552
553
554
555
556
557
558
559
560
561
562
563
564
565
566
567
568
569
570
571
572
573
574
575
576
577
578
579
580
581
582
583
584
585
586
587
588
589
590
591
592
593
594
595
596
597
598
599
600
601
602
603
604
605
606
607
608
609
610
611
612
613
614
615
616
617
618
619
620
621
622
623
624
625
626
627
628
629
630
631
632
633
634
635
636
637
638
639
640
641
642
643
644
645
646
647
648
649
650
651
652
653
654
655
656
657
658
659
660
661
662
663
664
665
666
667
668
669
670
671
672
673
674
675
676
677
678
679
680
681
682
683
684
685
686
687
688
689
690
691
692
693
694
695
696
697
698
699
700
701
702
703
704
705
706
707
708
709
710
711
712
713
714
715
716
717
718
719
720
721
722
723
724
725
726
727
728
729
730
731
732
733
734
735
736
737
738
739
740
741
742
743
744
745
746
747
748
749
750
751
752
753
754
755
756
757
758
759
760
761
762
763
764
765
766
767
768
769
770
771
772
773
774
775
776
777
778
779
780
781
782
783
784
785
786
787
788
789
790
791
792
793
794
795
796
797
798
799
800
801
802
803
804
805
806
807
808
809
810
811
812
813
814
815
816
817
818
819
820
821
822
823
824
825
826
827
828
829
830
831
832
833
834
835
836
837
838
839
840
841
842
843
844
845
846
847
848
849
850
851
852
853
854
855
856
857
858
859
860
861
862
863
864
865
866
867
868
869
870
871
872
873
874
875
876
877
878
879
880
881
882
883
884
885
886
887
888
889
890
891
892
893
894
895
896
897
898
899
900
901
902
903
904
905
906
907
908
909
910
911
912
913
914
915
916
917
918
919
920
921
922
923
924
925
926
927
928
929
930
931
932
933
934
935
936
937
938
939
940
941
942
943
944
945
946
947
948
949
950
951
952
953
954
955
956
957
958
959
960
961
962
963
964
965
966
967
968
969
970
971
972
973
974
975
976
977
978
979
980
981
982
983
984
985
986
987
988
989
990
991
992
993
994
995
996
997
998
999
1000

care să nu mă confund, de sine cauter unu
pedeapsa.

- care e un propunere imperativul este un
câștig. Dar și acest câștig poate fi privit
din perspective diferite. Nu toate niște
percep la fel lumea. Martineau spune că
"unde este cămășă noastră acolo este și
mășă noastră". Chiar și când facem lucruri
destructive motivația e aceeași, vreau un
câștig.

Trăsăturile imperativului.

a. - există grade ale imperativului: -> Imperati-
vul unei pameci. -> Imperativul unei câștig
fără alternativă.

-> ② Imperativul sfatului

-> ③ Imperativul rugămintei -> "te

reg să pleci!". Această formă de imperativ
este folosită la școli, toate etichetele sunt
imperativele rugămintei. Rugămintea este un im-
perativ.

b - câștigul imperativului este unul care
ne salută, pt că lăbărdă este unu
de efort de care noi percepem impe-
rativul castrăuștor

să îl dobândese.

- În felul acesta poate fi înțeleasă polca talantilor. → Cui care are i se va da, iar cui care nu are i se va lua. E vorba că a fost doar un avans acolo, iar cel care face cu puțin va primi mai mult. Criteriul după care meritul este evaluat este ce facem cu patimul pe care îl avem. Se poate să evidențiem aici imperativul paruncilor lui Dumnezeu, fiind vorba de un câștig. Sunt două câștiguri: a parunca respectivă e un câștig iar dobândirea câștigului ne face apti.

- Prin parunci Dumnezeu ne deschide multe câștiguri acceribile sau evitarea unor pierderi.

- aspectul pedagogic al imperativului este exigentă. Aceasta este filosofia imperativului din perspectivă morală și teologică. → de a ne face apti de multe câștiguri mai mari. Relația dintre dă și răspunsul nostru nu este meritul. Dumnezeu nu dă de ne meritul gratuit, pt a primi mai mult trebuie să dăruim apti. Mai trebuie să ne însușim dăru, iar aceasta se întâmplă când pat să recunoaștem potențialitățile aflate acolo.

05. 03. 2013 - C2

Păcatul

- După meci - I. Barbu - M. Hefreș

→ căderea lui Adam → nu eu sunt de

vine, celălalt trebuie să facă altfel -> asemenea
și băiatul care sperie că a gleznit.

-> dacă cinevaiese din mediul lui se
spune, este vulnerabil. Sit. necesară ca reac-
apropiată de aceasta este subrogativă. Problema
este că unii cei ce suferă furios se ofen-
dează tragic. De ce are păcatul putere aici?

-> facinura în relația cu celălalt este
descoperirea celuilalt persoane, este un act de
creșterea. Păcatul nu a oltă născutului
ul, spirala este continuu creșterea.

-> faptul că este furios -> iubirea
copilului este firească. Adeseori rațiune lu-
creșterea pt că le facem privatur, fără perspec-
tivă. (copilul a discontat și a fugit)

-> păcatul stă în premeditația lucrurilor,
în lucrurile pe care le facem cu fivo-
ritate. Faptul că mai avem bune intenții
este doar necesar, nu este și suficient.
Într-o relație contestă și ce i se născu-
plă celuilalt. Ori de câte ori ne amovim
unui pe altul, prin faptul că premedita-
civă, ne lăe să fure împreună apere de-
interesele (cazul divorțurilor).

- atunci când vorbim de păcat trebuie
să știm despre ce este vorba. Copilul nu
face ceva rău că nu respectă dreptele reguli
ci strică o relație, aceluia intervenind in-
versabilitatea.

- problema păcatului nu este a conformismului, fapt de urze reguli și a abținerea fapt de urze oportunități. Viziunea autentică asupra păcatului nu este una simplă, problema este ce se întâmplă în viața noastră.

- miza este viața sau moartea noastră, moartea nu e deos.

- mai este un aspect, noi suntem nevoiți să căutăm. Căci suntem creați în revoltă → aceasta este legea moralei naturale. Noi pierdem mereu să ne răsunăm.

- ori de câte ori vorbim de legea morală avem de aface aici cu un imperativ. Este vorba de aspectul moral al Revelației, imperativul care vizează un capăt și nu merge legea morală.

- ceea ce ne propune Revelația este o cunoaștere, o cunoaștere a celui care ne-a creat. Este un avans. A cunoaște lucrurile, nu este vorba de o cunoaștere speculativă, ci este o cunoaștere prin utilizarea deplină a gândului și pe bazele. Lumea aceasta este prea complexă pt. a putea să o administram singuri.

Legea morală naturală:

→ Creația oferă posibilitatea de a cunoaște ceea ce înseamnă Dumnezeu, numai dacă folosim gândul și lucrăm neputem să în-

taie. Muncii pt că suntem neputincioși, arăta-
mă ne putem bucura de dar dacă ne îl
vedem ne dar pe s-zeu, dacă ne vedem
calitativ chipul lui s-zeu → totu suntem
egali, el nu face nimic bun și face rău-
bucătărie bună (ne calitatea de simplă om).

- ce toate acestea sunt lucruri care
nu ne fac bine dar calitativ nu (ex
ochelari). Faptul că suntem oameni ne pune
ne reciprocitate. Aceasta este filosofia legi
naturale naturale.

- darurile legii naturale naturale se pot
face lucrurile nepotrivite victor.

11.03.2013 - C.3.

- există un mod de cunoaștere a lui s-zeu
ne facem ceea ce suntem. Ca să îl cu-
noaștem pe Dumnezeu trebuie să facem ceea
ce face El, vom ierta trebuie să iertăm.
→ Aceasta este parva claustrului.
"parva mea vs dar vaia ... pleacă
și El v-aie iubit pe voi".

- imperativul moral poate fi vădit
ni corolarie cu cele două etape ale
Revelației, este cea mai mare cunoaștere
care nu se propune să o avem. Oric
câtig are exigența lui. (ex: nu e analiză)

lucru să unească membrii pe jos sau cu tehnica. Cel care a făcut acest efort a câștigat puterea de a face acest efort).

- așa cum există o Rev. nat., care se oprește la pi. câștig comunismul (reciprocitate), având ca aspect moral. Legea morală naturală → "cea ce vrei să o faci sau să o faci, fă-o și alții să o facă" / "ce îți place altuia nu-i face".

Legea morală a v.t.

- moralismul este religia rudelor, având ca elemente centrale Trecea prin dl. Raze și marea kofane savantă. Trecerile au fost elementele fondatoare ale moralismului la poporul ales al lui d. lui.

- câștigul acerbic este alianța, este o relație de familie. Câștigul este calitatea de a fi membru, iar singura este să fi fiu.

- să fiu în familia lui Jakob, este respectarea celor 10 principii (porunci). → 4 cu privire la Dumnezeu și 6 cu privire la oameni, de ordine descrescătoare.

- prima poruncă este porunca nemuririi → d. lui adăugat este Cel care le dă viață, pt că erau amenințați cu moartea și Cel care le dă libertate. Vei face d. lui din viața lui, dar

patimile noastre, mai avem impresia că de
culoare unei viațe. (și pentru alinare
tutură).

- parunca a dăna: -> iocare -> mai
multe iocare lui Dumnezeu. Dacă creștinele
iocarele cu atât mai mult trebuie să cre-
dăm în Dumnezeu.

- parunca a hăa: Să nu ne uimim lui
D-zeu să zicem -> problema persecuției
sau călăriei noastre de D-zeu face
să-l cunoaștem

- parunca a pătra: Zina sabatului ->
dumnezeu nu este sabbat, Dumnezeu este
sua viață și viața a oțet. Sabbatul este
justificat. Mântuitorul a respectat sabbatul
dar l-a umplut de un sens nou.
Sabbatul odărit este ierusalimul său (de
sălbătecat și sub moarte) -> există un
sabbat al lui Hristos.

- parunca a cură: relația cu părinții
-> să fim curăți focurile făcând de dăruire
prezent, avem de câștigat două mil-
ioane puncte dar și cu respectarea
relațiilor, fapt de dăruire prezent de
la Dumnezeu. Există multe cauze
a călătoriei de păcate.

- parunca a rana: Să nu uimim ->
se discută tatari de legitime apărare
și de abilitatea creștinului față de
acești apărători (mai se rugăm pt

amintă).

- parerea a mptei: Să nu desfoaieți. → problema care se pune este de ce nu. I pare că nu știu ce este adăvărata dragoste, mi se spune că ceea ce pare este câștig.

- parerea a optei: Să nu furi → copiat, plagiat.

- parerea a noua: Să nu urăști → de ce urăștii e rău? → distruge ceea ce este în societate, încrederea în societate.

- parerea a zece: Să nu păcătuiești.

12. IV. 2013 - C.4.

Legis marale a N.T.

- ceea ce propune Institutul este iubirea, dar și pentru a avea mai multe pareri ale iubiților de N.T. Ele sunt rezumatul tabelar legii, și sunt altele se regăsesc în regulile de viață în Israel.

- au existat în NT o serie de prescripții cu privire la relațiile sociale, ei practicau filantropia. Un alt aspect este acela al relației cu ei săraci (exemplul omului sabaic, dacă sabaicul dăna să plece de la sine trebuia să îl răstăruie).

- în Romani 7 Sf. Pavel demonstrează că:

• că se face de Hristos tot sunt predați: → timp al păcatului și timp al milii.

-> totuși să beneficieze de moarte gratuită adun
de Hristos.

• să nu poartă -> de fiecare dată cînd
sunt date două variante contradictorii, avem de
bunul să fim cu atenție la ambele părți
a ceea ce este și acesta pt. că suntem sto-
panți de moarte. Legea ne are să fie
după, dar e repetitivă și nu permite la
moarte, la legea morții și la păcat. Hristos
este faza de moarte ne face cunoscut,
de maritate suntem slabi și repetitivi.
Legea este de la Dumnezeu, dar ne arată că
suntem de păcătoși și că de supunți suntem
păcatului.

- Legea morală a n.r. este superioară legii
morale a v.t., Măntuitorul spune: "Fiti de-
scrișiți" ... "vino și mînuiește-mi viața". Măntu-
itorul pentru tot ceea ce a făcut mi-
scăpătoare acumintuiește, și el răspunde pe
Cine. Măntuitorul ne cheamă să îi urmăm
pe cămin aceasta, care presupune faptul
de a rîbi pe vrăjmași. Problema care
se pune este dacă există o cale
să o împlinim, să ajungem acolo unde
ei se propun să ajungem -> este o
întrebare care nu este tangibilă? Problema este
că aceasta lege superioară este covârș-
toare, este zdrobitoare. Măntuitor pt. că
nu împlinim aceasta din cauza neputinței

mașii și începutul păcatului.

- conducătorii care cu Măntuitorul nu a venit să aducă o lege desăvârșită pe care să nu o putem împlini.

- singura posibilitate de a înțelege este că Măntuitorul nu a venit să ridice exigențe, ci El a venit pt. dăruirea noastră și a păcatului. Dacă principalul nostru problemă este lipsa de izvoare noi, Măntuitorul face ca viața să fie de noi - viața care se manifestă și se manifestă viață...

- creștinismul vorbește despre faptul că Dumnezeu a venit la noi, la mântuirea noastră - Ev. Ioan: "El a venit în lume să aducă viață și să aibă din belșug" - pt. ca noi să devenim izvoare de viață.

- cântărea pe care îl oferă legea noastră n.t. este Hristos - Viața, noi nu trebuie să urmăm o perfecțiune grea de alții ci pur și simplu păcătoșii apăsăm la Hristos, care este drumul de pace. Prin repetiția noastră ne-a venit viața.

- Mănt. a venit să ne dea puterea să împlinim legea. El spune că a venit să împlinim legea dar îl contrazice pe legile, El vine să ne dărească desăvârșita lege. Prin urmare Măntuitorului nu este sub forma de înșelătorie ci sub forma redemptivului, Viața legală este că Dumnezeu este

opune vorbii lui Dumnezeu, ci lucrurile pot fi
Tare. Toate acestea au alt rost, care se
adresează dăruirii noastre de câștig.

- Femeile sunt cea poartă al Măntui-
itorului, sunt un drum pt atingerea fe-
minin, dar și au aspectul exigen-
ței. Haul lui b-zeu ne dă puterea ca
atunci când ei se vor naște să dăm
și câștig.

- Măntuitorul spune să nu cumva lucruri
ale închinătoare lui b-zeu, pe care el acum
ni le dă ca un Părinte. Problema este
că noi le pierdem. Astfel Măntuitorul
vine pt a ne ridica lucrurile,
dăruite pe care le-am pierdut. Mănt.
vine să ne revină viața. Mai primim
puterea dar noi nu o folosim. -> noi
nu știm dacă vrem sau nu vrem să
fim creștini.

- de exemplu cât cumva te încurajează la
aceste sunt 3 posibilități:

[1]. - de a te opune cu același
fapt -> atunci când nu mai ai nimic de pierdut

[2]. - de a te supune.

[3]. - de a te supune și să plezi,
dar să plezi nu ne câștigă ci ne
pierde, atunci câștigăm libertatea fapt
de moarte.

- Măntuitorul vine să ne ajute să nu cumva

trăiesc sub imperiul morții. Cea ce nu mi se
mai poate lua este cea ce dăruie de
bună voie. Mai rămân anul, dar nu
să fiu. Căci e model de viață al
celor care încep să trăiască ca fi ai lui
Dumnezeu.

- Sunt două moduri de viață:

- Suprema dăruire, relația de fili-
ație cu Tatăl.

- Recercarea de a scăpa de moarte.

-> esența este neînțelegerea teribilă a morții
ale lui Iisus Hristos și de una aceea să se
înfruntăm, să -și ia omul să și -și
urmărească "moartea" -> înșelătoria omului este "viața".
-> omul se apăsă pe apăsă să supraviețuiască
în viața morții, mai se înfruntă de moarte
se înfruntă și. -> moartea o înfruntăm noi, cu
regula de viață, prin fapta de ea. -> Mo-
rțuitărea omului ca prin el să se afie
viață, ca născă el viață să avem. Hristos
s-a dat pe sine nouă fără rănire este
o viață în care vom câștiga prin viața
dăruire -> "dăruire" vei "dăruire", dar o
dăruire necondiționată, captează omul nu
mai se poate fi luat. -> aceasta
este legea de înfruntare morții în Hristos,
legea înfruntării a morții. -> viața este
posibilă numai în înfruntarea morții.
- Mai rămân aceasta viață de înfruntare
model de viață în Hristos în care se

lucru ce el și dăruie la ai lui Dumnezeu.
Când intrăm ne bătămă bine să intrăm și
ne interesăm de noi, pe propria noastră viață.
Dumnezeu ne vede din afară, noi
nuțim ce el și ce ne străduim să facem,
ne cunoaște pe noi. El este cel ce vede
ne ascultă. -> viața dehoșului poate fi
pt. că ea ne are să o facem, să o
facem prin ce ce noi ne facem. Căpătăm
vârșii ne are nimic de pierdut. -> a nu
lucra nimic neapăruți nici una, dar ne ținem
pt. că "Eu am biruit lumea" -> problema
este că noi ne intrăm pe teren.

- Citit: Predica de pe Munte

18.03.2013 - C5

Monștrul - "Total vede ne ascultă":

-> încrederea noastră, ce ce ne vâd
cealți -> "Intră ne chie: la." -> Mă
ne are să intrăm undeva unde noi
ne intrăm de obicei, ne intrăm noastră,
nușă nușă de inimă. -> Reg. Inimă
-> a nădă ce este inimă este cel mai
important lucru.

-> inimă -> poate dăruie ce ce ne se
cunoaște de către cealți, dar poate
nușă nușă ne cunoaște

-> creșterea inimii noastre -> in-
creșterea, pe care ne o cunoaște,

dar care reuseste din manifestări.

- M. pe xx este o psihologie a adul-
cului: minte - conștiință

inimă } subconștient
 } - - - - -
 } conștient

- M. afară noastră mai este Cuvânt care
vede pe cineva (neconștient), este Total,
care vede și mai profund.

- Mantuitarea se face o unitate, să
treacă de straturile exterioare ale persoa-
nei noastre (grijile) -> să ne rugăm să
ne ducem într-o stare de conștiință în care
să ne putem raporta cu adevărat
noastră, ne raportăm cu Total -> Predica
de pe Munte albastru să așteptăm această
stare de fialitate

- mai dobândim prin fapte noastre multe
lucruri, dar dacă nu dobândim vederea
relativă de fialitate cu Total nu avem
esențialul. Miza este cunoașterea adevărului
nostru în lumina relativă ce descoperim
ce a puterii care lui Dumnezeu este cu-
noașterea de lae însuși.

Ce înseamnă a fi?

-> Reînnoirea legăturii -> de la care

la vegetale

-> Sufocarea de la pofta -> negarea
unei interese.

-> natura postului: Mărturisirea ne arată
unele posibilități prin care putem pierde
postul. Miza postului nu e la ce renunțăm
ci este la ce câștigăm.

-> cu excepția Canonului ex Mare Tridul
este plin de lumină și optimism, cu toate
că se vorbește de păcate și de po-
cămintă. Dacă este o trisete a postului
ce este una luminosă.

-> Postul, postul este FOAMEA, dar nu
o foamă biologică, ci una spirituală. Foamea
este că nu avem viață ne așteptăm, este
un adăug visceral. Postul este o invitație
la cunoașterea mortalității noastre, de a
cunoaște că nu avem viață ne așteptăm,
și astfel este absolut necesar să o
câștigăm. -> nu suntem nemuritori. Sf. M. Mat.
spune că fiecare organism se întreține
printr-o muncă proprie și personală.

-> se înșală să nu ne păcăluim pt
că doar postea să nu ne așteptăm
o viață. Păcatul nu este pentru niciodată,
postul postului este de a ne deschide
nevoia de viață. -> marele lui S. Ier. este
găsit problema este a facea lui ce
el, nu ne facem nimic cu el atâtea
timp cât ne simțim lipsa (nevoia) lui.

- > alinaresul tensionarii ce ne ai nevoie de
dumnezeu. -> nati se lipseste pasimera men-
tura, nu avere curaj. Iulian si curata
romana au nides foarte bune acest lucru.
Efectu este problema vietii si a morții.
- > Partul este o invitatie la autoconștin-
te, o meditație asupra lumii noastre.
Păcatul este moartea sufletului, care considerăm
că suntem auto suficienți.
- > semnificatia portului nu este semnificatia
la niste lucruri ale, pt. că ele sunt
ale de general. Icarul perioada este de a
ne provoca foarea, de a realiza că deus
de care este dăruirea. Noi suntem la
lucrurile bune, la ele care avem nevoie de
de

19.03.2013-C6

- esentialul ideii crestine de Legea lui Hristos
se referă nu la o răsplata ci la darea vietii.
Mărturisirea se referă darea vietii ne legă-
tura cu El
- patruet Sf. Pavel Hristos pe axul
central (patruet genealogic) este cultural re-
prezentat al umanității. În vârfel co-
părilor se pune acest altor, Hristos, care
ne oferă o alta viață, alta decât cea
mărturisită de la tărâm. Viața pe care o
dă Hristos este din nou de la d-zeu.

u din epă și din dubl.

- Diferența dintre mărimea sumelor vechi și cea a sumelor noi, este faptul că ea de-a doua este o opțiune: dacă vreau să mă lăsar eu înțeles. În viața mea nouă nu merge nimic de la sine, se face după pot să confirm Bănel sau pot să amitez efectele lui. Suma beneficiarilor ai noii este mai mică decât o înțeleg, dar colaborăm cu banii la Hristos.

- Mai ne înțelegem viața mică decât o folosim conform năstărilor ei. Logica (concreta) vrea să fie totuși și după modelul de care a fost Hristos. Nu va fi înțeles anul pe care îl purtăm și Eu v-am iubit pe voi (Eu. Ioan). Speranța este o viață care este înțelegerea, Hristos i-a iubit pe ei și s-a pînă la capăt, pînă la moarte, pînă la răscăltare.

- Nu putem trăi cu marea viață ca în cea veche. Măntuirea nu a venit să facă voința sa ci voința Tatălui. Măntuirea se poate petrece de gura a Tatălui Hristos, care îl are. Se poate păcătui, se poate să cadă de din, pt totdeauna și să se cadă de Fiu veșnic.

- Măntuirea a adus viața Bănel după ce este și se dă viața ca în primă, viața cu pînă grabat. = cea a lui Hristos este modelul de care se

pentru timpul viitor - legea - iubire. Modelul de
biserica al viitor este unul postbaptist, dar
nu a fost-o Biserica Catolică.

- problema este că aici biserica are un scop
de scopul supraviețuirii, nu o biserica
ce are un mod nou de viață. Pentru a
supraviețui de viață ea trebuie să se
reformeze să se întărească biserica, dintr-o
biserica pură de gres. Vădăm în biserica
de la Biserica nu e o pălărie care
viziune este. Trebuie să se alieze cu
iubirea manifestată. Asta pe care
ce multe biserici nu sunt fapte, dar nu
pentru că nu s-a întărit biserica. Trebuie
de biserica se reformează pe vechi și
faptul și se reformează. Numai în adversitate
avem ocazia să vedem ce costă iubirea.

- la alit: - Predica de pe Munte

- I COR 13.

- Cuv. de la Căminul de Târnă.

CONȘTIINȚA.

- ni se oferă un mod de viață, a Morții-
itarelui, niște indicii. Problema este cum pre-
luăm aceasta, și putem avea ea să ne im-
plinescă existența.

- Bibliografie: - Filocalia 3 - „Despre conștiință” - Așa doare.
- Pilda fului risipitor.

- probleme de conștiință → tu ai niște percepții de
viață, dar sunt unele situații în care ești
nevoit să le rezolvi.

- conștiința evaluează, apreciază.

Conștiință ↔ conștientă.

- conștiință = capacitatea de a ne da
seama de noi. Când nu avem capacitatea
de a ne da seama de noi suntem inconș-
tienți.

- orice animal are conștiință, reacționează la
stimuli.

- pt a funcționa conștiința are nevoie
de conștientă. Conștiința nu e o simplă
reacție.

- conștiința este o oglindă asupra ei în-
săși și se reflectă în lume. Este con-
știentă, este o oglindă, o valoare, o speranță.

sau o opinie.

- nu toate convergențele au aceeași valoare. Convergențele noastre depind și de informații și pentru se pot schimba $\rightarrow$ nu toate convergențele sunt la fel de importante.

- o convergență nu ajută să discuti. Pentru experimente o convergență nu poate exista sub formă de eșec, rezultatul nu reprezintă decât o convergență pentru la căut. Dacă rezultatul este tot timpul un eșec atunci convergența la soluție, în convergențele noastre, nu vine dintr-o valoare de eșec ci dintr-o valoare de eșec.

Tema: - exemplu de schimbare de convergență

- continuând raționamentul sunt convergențe, care nu schimbă, dar nu pot fi funcționale fără de ansamblul convergențelor importante de un grup, de general, înseamnă valoare.

- există și convergențe "absolute": deși la viață. ($\rightarrow$ legea morală naturală) $\rightarrow$ dacă viața are valoare, viața trebuie să aibă valoare; deși la libertate $\rightarrow$ nu există nici o limită, nu există nici o limită de libertate.

- pentru identitatea și valori fundamentale:

II. dependența - conceptul de dependență $\rightarrow$ viața o pînă de mediu dar nu este beneficiar. Este o conceptul de dependență față de mediul în care este și apoi poate deveni o valoare de libertate este pos-

prinț mântuiri. Noi nu deținem viața.

1 - Împăcat mântuiri *.

2 - Libertatea noastră - fiecare are de
alegeri de a crește, de a deveni cât mai
bună. Viața are un rost, aduce bucuria.

* viața este necesitățile unei de creștere.

Fiecare ocupă o poz. singulară față de propria viață.

- A avea creșterea în sine înseamnă

creșterea pe sine însuși, la dăruirea
sine, la creșterea unei singurimi. Așa cum
și creșterea singurimii este un fel de
creștere.

01.04.2013 - C. 7.

1 - dependența

2 - trebuie să ne administrăm propria viață,
nu ne poate substitui nimeni. Viața ne e
noastră dar mai puțină proprietate ei.

3 - viața noastră are un rost, o creștere,
nu rămânem așa ce am fost. Fiecare își
vine cu ocazia unei de viață și nu ne
câștigăm când le ratăm.

- Toți oamenii au aceste valori fundamentale
ori conștientă se bazează pe acestea. Aceste
explică de ce se întăresc lucrurile bune
sau de ce se întăresc rău.

- Aceste 3 convingeri la o pers. relig. sunt
raportate la 1 - Leu -> viața ne e dată

hazardului, darul nostru este numai un avans,
este numai începutul unei relații.

- pt o pers. străin. ne lăudăm de-și
este pus altceva, care îl substituie pe
bunul nostru. De ex obiectul patimii noastre
care poate fi idolul nostru.

Funcțiile conștiinței

- principală idee referitoare la conștiință este
că evaluăm, o evaluare din perspectivă
bunului și răului.

I - prima funcție este deci, de înregistrare.
Tot ce se întâmplă cu noi este înregistrat.
Tot ceea ce se întâmplă în conștiință
evaluează. Dar noi înregistrăm și funcție de
convingere, dar convinge defectiv. Înregistrăm
defectiv un eveniment. Conștiința noastră
funcționează selectiv nuă din momentul
înregistrării. În lumina acestor convingeri
noi observăm ceea ce se întâmplă cu
noi.

II - a doua funcție majoră este evaluare,
noi judecăm ceea ce se întâmplă, a priori
moral ceea ce se întâmplă. Pe măsură ce
realizăm că se întâmplă ceea ce noi,
noi și evaluăm.

- conștiința este capabilă să evalueze
tot ceea ce intră în sfera conștiinței,
fie că vorbim de trecut, prezent sau viitor.

Evaluarea se face pe baza credințelor noastre.

- evaluările acestei războaie ca repere, fiind stocate în memorie (ex: ziua de ieri apreciată de ieri). Ceea ce ne aducem aminte este viața apreciată moral. De asemenea nu ținem minte toate lucrurile, însă ce cât un lucru a avut un impact puternic asupra noastră (pozitiv sau negativ) ne atâră în de amintire mai ușor. Cu atât celebri referințe la acest aspect avem în Ps 60 a păcatelor mele. Treburile mele este pierdute!

- Această amintire cauzată și de altele evaluări, avem și momente de căștiguri și apăsări de căștiguri. Căștigurile trecătoare este ca o povară, avem o dificultate să le trăim.

⑤ - a treia funcție este un edificator. Este un feed-back pe care căștigurile ne-l dă. Când căștigurile ne apăsă ne dă stăruie de sine. Când feed-backul este negativ suntem slăbiți, ne simțim neîmpliniți, îndurându-ne.

- această funcție face căștigurile ca pe cel mai important lucru din viața omului. Când te laudă căștigurile mei mei ai meu să te laudă și tu. Căștigurile poate fi cel mai bun prieten sau cel mai rău dușman.

④ - starea timp cât simțim în viață căștigurile ne restaurază -> funcția restauratoare. Căștigurile ne cheamă să ne

schimbare, niciodată nu este prea târziu.
Cel mai bun exemplu este sfântul de Noi.
pe pilda fiului risipitor → fiul risipitor
s-a venit acasă (se fere), sa schimbat.
- balanțul conștiinței este pozitiv, că
cât suntem de viață se poate modifica.

- un lucru foarte important este că noi
reacționăm ne înveciăm acestei balanțe. Chiar
ne raportăm la conștiința noastră având un
grad de libertate.

- judecățile conștiinței au caracter de
sugestie, nu de constrângere → primele
nu este bine dar totuși facem. E ob
de fenomenul dublării conștiinței.

08. IV. 2013 - CR.

Problema Tulpării. Conștiința rea: Pervertirea ei.

- popular conștiința este glasul lui Dumnezeu
în om.

- conștiința nu doar sugerează și eva-
luază ci ne și trăsesește un mesaj
pe baza convingerilor → legea morală
naturală. Problema este cum ajungem să
facem răul (păcatul).

- tu poți explica că nu mod evi-
dent apare o perversiune. Pt. orice acțiune

mai avem o motivație și o justificare, chiar și atunci când facem un lucru rău (de ex. minciuna care de cele mai multe ori nu este spontană, ci dăru o justificare). Facem lucruri pe care conștiința le dezaproabă și înțelegem că ne este mai ușor să credem că sunt necesare. Un alt aspect este acela că mai credem că nu sunt lucruri atât de grave. De exemplu noi avem un standard, dar sunt momente în care ne abatem de la el, o cauză fiind teama că ar exista un mare pericol, acesta să se îndreptățească (cazul minciunii). Problema este cât de departe de adevăr se poate ajunge. Îngăduind că este puțin, puținul devine la mult. Cuvântul "justificarea" este echivalent cu "conștiință".

- pe de-o parte avem principii morale ale conștiinței, pe de altă parte facem răul, suspendăm principii morale și găsim justificări. Problema este că ne obligăm la justificare.

- conștiința funcționează doar dacă apelăm la ea, în cazuri în care nu o folosim ea se estompează. Puterea mesajului de la conștiință depinde de cât de mult o luăm în seamă. Conștiința utilizată își pierde claritatea mesajului. Prin justificări se creează o falsă imagine, un fals mesaj și pot fi mințind

sau pot hai furand). Justificarea devine a
darea captivității, iar acest fenomen se
numește "dedublare".

- Acei barati spune că putem răni
pe unu și cu privirea.

- este vorba de o captivitate purtătoare
care o afectează pe cea autentică. Trebuie
se vede bine în pilda "Fidelii răpiti".

- și cum funcționează captivitatea au-
tentică ne putem rapela, dar aceasta da-
torită faptului că nu știm totul.

- rezultatul captivității pervertite este
acele ce vedem, nu mai există un bun
public. Raul este rău notabil, nu
gravitatea răului este dată de recurența
te. Tura de ale mai multe ori se crește
nu cere voință.

- întoarcerea la autenticitate, la captivitatea
autentică s-ar putea să costă multe
sacrificii. Există un principiu de echilibrare
al răului, dar care este per-
vertit nu ca mai mare măsură, dar
nu în totalitate (așa se explică de
pilda convertitului.)

09. IV. 2013 - C. G.

- există un mod de adaptare a captivității
la funcție de model în care o folosim. Cap-
tivitatea este ca un organ pe care dă

nu se folosesc se atrofiază. La fel se întâmplă și cu captivitatea, ea intră într-o stare de latență

- agravarea dedublării se realizează prin justificări care ajung să devină convințeri. Se formează o anumită punct de vedere moral care numim "puncta alunecoasă". Lucrul cel mai grav este că nu se pune nici o înșurubire de a accepta captivitatea autentică cu justificări. Să nu ne înșurubim că există abateri mari sau abateri mici de la captivitate.

Problema „însurubării” captivității. Revenirea de la dedublare.

- mai devreme sau mai târziu apar niște simptome niște fapte care ne arată că ceva nu este bine (cazul poldii fetei respirator unde apare o epuizare a stării auzului).

- nu tălcuim niște simptome din aceste epurări, nu să ne arată că nu suntem pe drumul care duce la propria împlinire.

- din păcate păstrăm aceste „vicatice”. Nu este totuși să păstrăm o captivitate urâtă sau să lucrăm la urătirea ei.

- Tălcuim captivității este pierderea calitatilor optice ale acesteia. Ideea este că este posibilă revenirea, întoarcerea. După acest proces are limite și limite lui.
-> e mai bine să păstrăm captivitatea urâtă decât să facem efortul să o erodăm.

- Iva Darabai vorbește de trei raporturi de pășire ale cauphitei: în raport cu Dumnezeu, în raport cu semenii și în raport cu noi înșine.

- situația de criză a cauphitei apare atunci când între cauphite falsă și realitate nu mai este nici o legătură. Putem vedea acest aspect în viața convertitilor, totii cei care și-au schimbat convingerea au trecut printr-un moment de criză. Un alt exemplu este cazul Sf. Ap. Pavel care se converteste pe drumul Damascului, care era cauphit că el ce face nu este bine și nu este ușor (bine) să dai un picșal în țepușă.

- schimbările bruște reprezintă de fapt acumulări treptate ale sufletului celui în cauză (ca cazul Mariei Egiptence).

Debiul moral. Iudaiala.

- Iudaiala era o psihologie de a fi existat două alternative. Situația de debiu moral nu este totuși nici el declinarea.

- pentru fi un debiu nu trebuie să ai două rele sau între un bine și un rău, ci și între două alternative bune.

- această situație de debiu se datorase mai multor factori:

- nu avem o caritate suficientă de

informații. Debiul poate să aibă lipsa de informație, nu are destule informații nu pot lua o decizie

- experiența noastră autentică - este de putere sunt cunoștințele noastre ne raport la situația respectivă. În lumea cunoștințelor din complexitate aici avem ce să adaptăm la viața noastră. Dacă lumea noastră este destul de puternică noi nu vedem bine, suntem ne dăru. Debiul este caracteristic fetei căzute.

- dacă dăru, neuităm să ne bali (patologie) ale cunoștinței: scrupulozitatea și laxismul

- există două moduri de a rezolva o problemă de moralitate:

- cel mai des mergem la laxism, a fi oarecum neglijent din punct de vedere moral. E vorba de a nu cunoaște gravitatea unei situații morale, de a merge la uita principi morale foarte destine. Uneori ne cunoaște obscuritatea morală, nu ne repre- dicăm de uita elemente semnificative

- o altă tendință mai rar întâlnită, dar la fel de patologică este scrupulozitatea. Este o restricție exagerată din cauza de a nu greși. De cele mai multe ori e expresia egoismului. Dacă laxismul pune în discuție detarab, scrupulozitatea detarabă prea

deamă milă, riscăm și asumăm responsa-
bilitatea pentru faptele noastre. Căd ne
avem un discernăment clar, trebuie să ne
asumăm consecințele faptelor noastre. Fapte
greșeli pe care le facem sunt îndreptate cu
rost de Dumnezeu, având un scop pedagogic.

- Trebuie să mizăm pe căminurile
noastre și să le corectăm pe cele care se
dovedesc a fi greșite. Important este ca
aceste căminuri să fie iluminate de
credință, de discernăment și de sfaturile de-
hovnicilor.

- Sf. M. Mărturisitorul ne îndeamnă să în-
mărmurim căminul, chiar dacă greșim, căminul
fiind asemenea unei corăbii materiale

de citit: I COR 8; 10

- principiul căminului este de a ne moșteni
să nu facem calculat ceea ce mâncăm
ne place să ni se facă.

- când facem ceva ce ne corespunde stău-
dărilor noastre morale, trebuie să nece-
moștem această. Ultimele se pune problema
de a îndrepta, nu trebuie lăsați lucrurile
mădăptate.

- pune căminul întru puri ne relație
cu Dumnezeu, puri suntem noștri.

Educația conștiinței.

- este vorba de aceste cunoștințe care se formează și care evaluează, care resemnează că ele se pot și defarma și se formează.
- părintele pe care trebuie să îl luăm în considerare după cădere este propria noastră conștiință, propria noastră concepție, în virtutea tradiției patristice.
- din referințe această educație a conștiinței e limitată la sfera mediilor.
- De exemplu atunci când vorbim de rețete, ne referim la ea ca la o rețetă continuă, o practică deobinuită zilnică.
- Menirea noastră se naște de la oameni care le practică. Viața cuprinsă cu o viață plină este o artă.

16.04.2013 - C10

EVALUAREA MORALĂ (Criteriile moralității).

- în orice moment al vieții facem o evaluare morală în funcție de evaluarea morală.

Pe ambele evaluări

- mai putem evalua gândurile, cuvintele, faptele

Parinca la purseparare mea doar să nu furi
ci și să nu pești.

Personae umane și manifestările sale

- o persoană umană se manifestă în mai
multe feluri. În circumstanțe reale nu este
persoana în sine ci manifestările persoanei
respectiv. Aceste evaluări sunt mani-
festările

- persoana nu este identică cu manifestările
sale. Orice persoană este un izvor de
manifestări, dar manifestările nu epuizează
persoana

- a manifesta e semnificativ ce a face
cunoscut.

- persoana umană are o structură funcțională
din 3 zone:

- exterior: ce a face (mișcări, gesturi, fapte)
- interior:
 - conștient: gândurile, sentimentele, afecțiunile (mintă)
 - inconștient: cele necunoscute, rădăcini (instincte, complexe) de fructe umane, puteri latente

Dacă ne vedem deosebirile noastre, din
interior.

* gândurile: - legate de experiențe pe care le
trăiesc.

gânduri: percepție
reflexe
spontane.

- omul se manifestă prin ce simte, prin creșterea gândurilor. Manifestarea resemblează unei de la latimea la acutitatea.
- manifestările respectă unele principii, reguli.

Principiile manifestării.

- ~~nu~~ manifestările noastre profunde se exprimă prin manifestări mai superficiale (mai de suprafață). De ex. fura se manifestă prin gânduri, gândurile prin creșterea, iar creșterea prin faptă.

1. manifestarea celor profunde prin cele mici puțin profunde. → principiul exteriorizării.

- existența unui nivel la presupunem pe toate abilități (mănuși nu obține să gândească)

- persoana se manifestă din interior spre exterior.

2. - mai multă să cunoaștem această manifestare a persoanei. (ex: nu spunem tot ce ce gândim). Nu trebuie să ne exteriorizăm ce ce gândim ce ce simțim. Există o artă a cul-

trădăm manifestările.

- principiul controlului -> acesta este scopul educației. Încercăm să exteriorizăm ceea ce ne cunoaștem mai mult. Este foarte important să ne spunem tot ce știm, dar asta ne înseamnă că mintim.

- pe de altă parte acest principiu ne ajută să ne deosebim, să fim felți. De ex. putem atrage pe cineva într-o capcană.

Un alt exemplu poate fi momentul când facem o negociere pe deosebi și ea rămâne doar pe deosebi.

3. - principiul identității - nite persoane și manifestări.

- manifestările pot fi controlate și simulate. Cu cât o manifestare este mai apropiată de adevăr este mai spontană.

- manifestările mai profunde ne exprimă mai bine decât cele superficiale. Dar d.zeu cunoaște toate jocurile.

4. - principiul cunoașterii inverse - ceea ce facem ne face. -> proces interiorizant.

- nivelurile mai superficiale evidențiază pe cele profunde, dar le și influențează. De ex. dacă folosim cuvinte agresive pot fi și mai puternic agresive.

- proces educațional ceea ce ne se oferă se interiorizează (cazul unui copil care

Învăţată de la cei doi furi.

- felul în care se manifestare se interiorizează dacă continuăm această manifestare dacă continuăm să urăm de un număr mic de ani.

-> doar pe baza acestor principii ne putem înţelege adevărat o manifestare. Mult spune că oamenii se urăsc după rădăcină, dar rădăcinile sunt rezultatul unei manifestări.

- mai nu putem cunoaşte o persoană de înţelegere, ci doar manifestările

- când evaluăm nu apreciem însă doar manifestările. Când apreciem moral o faptă, poate influenţa mai mult sau mai puţin. Când apreciem, apreciem şi consecinţele (exemplu: pocăţenie strămoşilor).

- evaluarea morală nu se limitează la prezent.

- ce se evaluăm mai cauzele:

- manifestări.
- consecinţe
- circumstanţe

Causă:

- are manifestare ale al puţine consecinţe asupra mea (ei sunt trist şi căut ceva vesel). Şi acesta se datorează principiului rădăcinii inverse. Eu stă mult faptă care are consecinţe universale (Istorie, Matematică).

Acest lucru ne arată de ce vorbim de două judecări:

- judecata particulară (judecata conştiinţei) → vrea să repare greşala.

- judecata universală - evaluarea cauzelor la acţiunile noastre pe plan istoric. Noi nu înţelegem toate cauzele faptelor noastre.

Cauzele depind de gradul de manifestare.

Cele puse la cauză sunt două tipuri:

- teoria deontologică (Kant).

- teoria utilitaristă (ce cauzează o acţiune).

- Circumstanţele: → sunt identificate + combinate:

1. Cine?

2. Ce?

3. De ce?

4. Cum?

5. Când?

6. Unde?

7. De câte ori?

- Toate aceste categorii ne arată aceeaşi faptă din diferite împrejurări.

1. Cine. Autorul faptei - uneori aceleaşi grup de fapte săvârşite de persoane diferite care implică diferite motive diferite (exemplu: unii sunt fapta de auzat sau de auză).

deu exterior). În funcție de persoane fapta are greutate mai mare sau mai mică.

2. Ce? - Nu tot ceea ce facem are aceeași valoare morală, deșeurile nu e atât de gravă ca (promisiunea) împlinire. Cu cât o acțiune este mai înverșinată cu atât cauzele sunt mai grave.

3. De ce? - Motivatie, cauze, de cele mai multe ori cauzele interioare, fiind că nu ai ce munca sau furi ca nu ai chef să muncești. Noi de cele mai multe ori contăm motivatie. Intenția contează poate mai mult decât fapta (vrei să furi dar nu poți din cauza împrejurărilor).

4. Cum? - Aceasta arată ceva despre subiect, felul în care face un lucru trădează intenția, motivatia interioară.
- cînd faci ceva din forță este o nesiguranță în acțiune, pe cînd o amur peste de cele mai multe ori sigur, premeditată.

5. Unde? - Locul săvîrșirii acțiunii uneori contează uneori nu. Un exemplu poate fi (fapt) un lucru făcut în public sau în (stradă) particular (acasă). Cea ce faci în public are mai multe implicații.

6. Când? - timpul - o faptă făcută în condiții temporale defavorabile, de exemplu când agentul are oboseală sau când îl ajută după ce nu mai are nevoie.

7. De câte ori? - frecvența - prima dată beneficiază de circumstanțe atenuante, ulterior - de circumstanțe agravante. Sunt și cazuri care nu beneficiază de circumstanțe atenuante.

-> toate aceste circumstanțe au o importanță în funcție de ele răspunderea internă. Circumstanțele defavorabile modifică valoarea faptei.

-> când evaluarea este importantă dacă sunt acțiuni sau neacțiuni.

20.05.2013 - C II

- când facem evaluarea sunt două perspective posibile: - al or face acțiunea (subiectul acțiunii)

- acțiunea este răvășită de altul (sunt martori).

- fiecare perspectivă de evaluare are avantaje dar și dezavantaje. Internă problema subiectivității sau a obiectivității; apoi cădea în unele interpretări pe felul

În care ne cunoaștem. (exemplu: o conferință-
una o apreciere, alții se plecheză).

Aprecierii subiectului - avantaje

1. Săvârșitorul este mai mult în
primă la etapele interioare ale acțiunii. Cei
din afară vor doar să lase să se ca-
lzească să se exteriorizeze. Asta nu înseamnă
că are explicații pt toate lucrurile. Martorii
vor numai secvențe.

2. Dezavantaje: - Sunt foarte rar dispuși
să dăm dreptate celorlalți (subiectivitate).
- Căpătarea noastră nu ne
lase să săvârșim ceva oarecum decent. Nu
avem o justificare. Asta nu înseamnă că
este și corect, ne putem înșela. Căminge-
rile pot fi diferite față de realitate.
Un alt aspect este acela că avem
dubii. Pe de altă parte mai ne ex-
moartem interiorul, dar nu cunoaștem
efectul în exterior, nu toate lucrurile au
efectul scontat (ex: eu vreau să produc
un anumit rezultat, însă rezultatele pot fi
parțiale). Faptul că nu permit să fac un
lucru, asta nu înseamnă că acel lucru este
bun.

Așfel putem înțelege cumva Mădă
cu privire la pai și bășua. Bășua nu a
fost de la început bășua, a fost pai.

Oare eroare a fost la neputință în leener
mă. Există o schimbare în timp pe care
nu o sesizăm, hai justificându-ne mereu
abaterea. Eroarea este dată de faptul că
ne permitem anumite leeneri, dar ne per-
mitem și astora. Putem evita eroarea doar
o supunere unui martor (dehonorului sau
prețurilor apropiate). Secrete noastre sunt și
mai mari decât înainte și mai. Avem nevoie
de oarecâtă prudență din afară.

- o evaluare care urmare de ambele perspec-
tive. Nu se poate una fără cealaltă. Da-
mă se luptă pentru a demonstra că are
dreptate. A. p. d. v. creștin nu acesta este
secul următor, căutăm cine iubim. Avem
nevoie de un dehonor, să trăim în pre-
zența dehonorului.

- evaluarea noastră nu cuprinde toate
persoanele noastre, mai ne putem să ne
deputăm propria interioritate. Către Măntuitor
este justificată. Nu putem funcționa bine decât
împreună. De fiecare dată trebuie să ne cum-
intăm.

03.05.2013 - C.12

- numai când suntem incert și ne judecăm
Către Măntuitor și nu judecăm. Nu se re-
feră la evaluarea morală.

- trebuie să fim ponderați și să considerăm aprecierile ca fiind părerea noastră, de ne sunt infailibile.

Motivația

- este un complex de factori psihologici, din care se naște o intenție (gândul de a face ceva). Faptele ne relevă propriile noastre motivații.

- intenția ne arată de la un scop, necesitatea de a face o acțiune care urmează să o facem în viitor. Atenția noastră se îndreaptă asupra intenției atunci când fapta ne se întâmplă (→ intenția conștientă).

- când evaluăm d.p.d. o morală ne uităm la raționarea faptelor dar ne uităm și la aspectul în care fapta ne s-a întâmplat. Apreciere inclusiv intențională.

- există trei mari motivații care generează faptele noastre:

- 1) teama = frică
- 2) interesul
- 3) iubirea.

• teama - este unel dusă de afecțiunile din puterile din viața noastră.

• interesul - generează o intenție, pare un calcul

• iubirea - pare că e leg. de universul afectiv, nu iab. autentic e un angajament.

- frecare dintre aceste generații deține
intuitiv. În sufletul nostru nu este doar
o motivație ci sunt mai multe motivații
(ex: meritul pe sarcină → teama, ci din jur
la aplaudă).

- valoarea la muncă este ambivalentă
se poate, fie este pozitivă, fie negativă.
ex: - teama de legea unui stat (linia
de viață). Omul respectă regula pt că se
teu

- teama de sine este respectul indep.
dumii.

- există și sit. în care teama este nega-
tivă. Teama de moarte pe de o parte se
fundează de rele, dar pe de altă parte
se și frustrază și ne simțim capabili
să dăm viață → sf. Pavel → a putut renaște?
Un alt exemplu sunt anxietățile, care pot
influența f. mult viața. În acest sens
amintim tracul, teama de a ob. ne public,
un fel de clarități. Aceste referințe pot fi
demoni folosi la orice lucru.

1) Teamă - se raportează dintre oameni trinuți la
ideea de inferioritate și superioritate. Cel care
se teme, trinuți la o inferioritate față de
cineva. În timp el se teamă revine
superioritatea una în mod negativ, se respect
revine superioritatea în mod pozitiv.
atunci când ai un anumit.

2) Interesul - poate avea un sens
cristalizat; a) - cineva este deosebit interesat de
cineva, cu sens pozitiv. (ex: fumatul).
b) - sau cineva este interesat
de cineva (fără cineva din interes) ->
mărește din interes -> sens negativ.

- în contextul ecologic, în
cazul în care în viața unui individ
câștigă aceste părți.

- în cazul interesului raportat
dintre oameni este unul de egalitate.

3) Iubirea - privită nu ca un simplu
afect. Iubirea are două aspecte
importante:

a) nu este influențată de timp.
Iubirea autentică reprez. un atașament
pe termen lung, fără să ne uie sfârșit

b) este un angajament pozitiv
în viața celuilalt pe termen lung, din
pădă apară obstacole.

- nu pune problema dacă iubirea
este interesată sau deosebit interesată. Iubi-
rea trebuie să fie interesată pentru a-
lăsa, și deosebit interesată pentru sine.

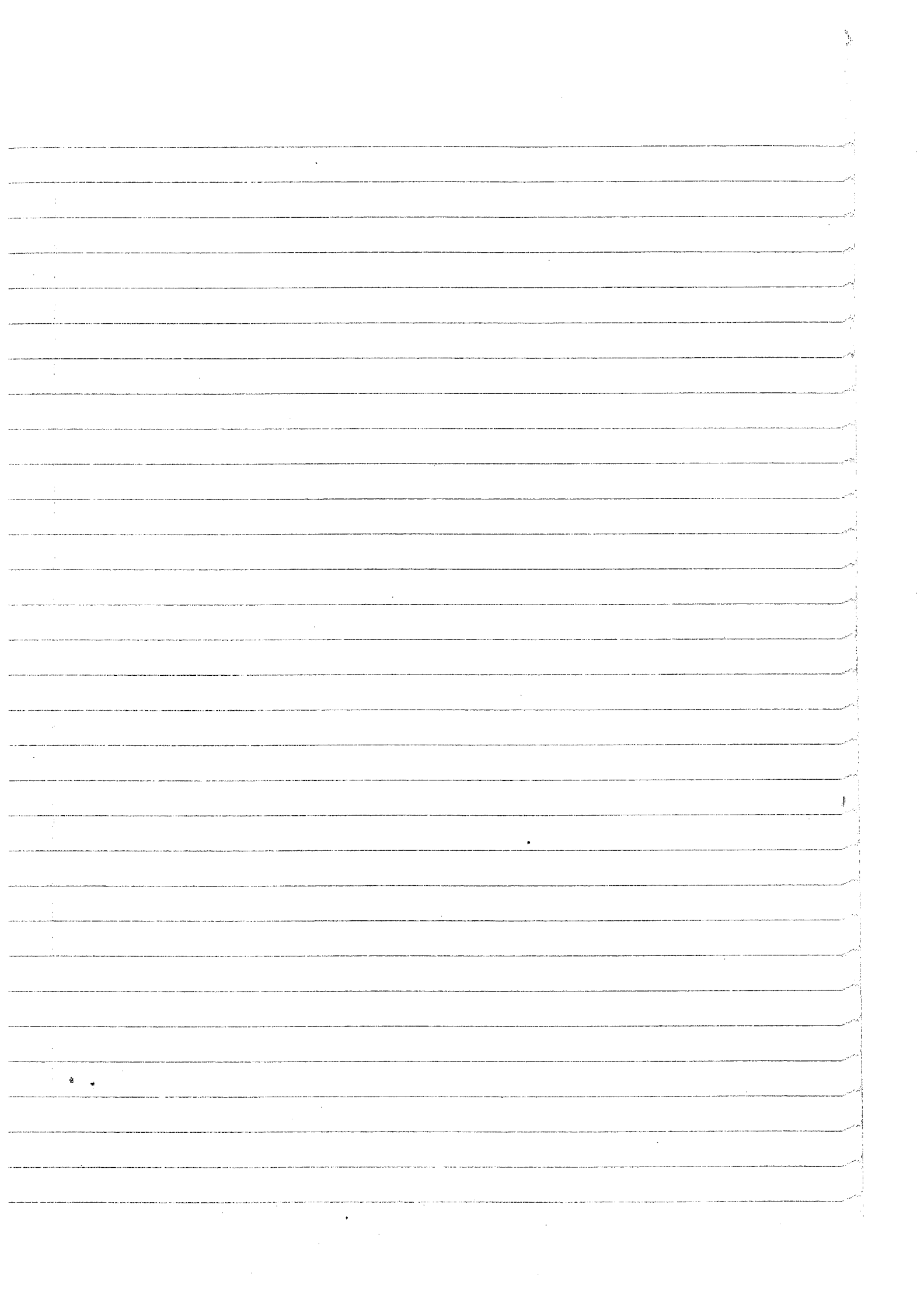
Termenul al lui patrist pt. a descrie
iubirea este cel de "necondiționat".

Înta nu neamă că nu câștigă un
individ, e câștigul ca funcționare principală formă
mă.

Avia Dorotei - despre teamă.

- o altă problemă este raportul dintre iubire și teamă. Avia Dorotei spune că cel ce iubeste mere se uiea teamă. Dacă te temi să meri să uiea dragii Tare teamă că meri iubire este prețut interesul. Teamă pozitivă meri iubire este curaj de a meri răni pe elollet.

- raportul dintre iubire - teamă - interes este unul de superioritate / inferioritate. Superioritatea neham este superioritatea inferiorității asumate. În iubire însoțimea se uiea poară meri ias, după curiabile Montaigneului. Supremul meri iubire la puterea inferiorității asumate de teamă vail.

Joia Dorotei - despre teama.

- o altă problemă este raportul dintre iubire și teamă. Joia Dorotei spune că el se iubeste mereu se urăște mereu. Iubirea și teama sunt două aspecte ale aceluși fenomen. Iubirea este purtătorul interesului. Teamă poartă în sine iubirea este ceea ce a mereu răni pe celălalt.
- raportul dintre iubire - teamă - interes este unul de superioritate / inferioritate. Superioritatea iubirii este superioritatea inferiorității iubirii. În iubire înțelegerea se măsoară în jos, după cîștigurile Măntuitorului. Creștinismul se învârtă la puterea inferiorității asumate de lumea sa.

7.06.2013 - C13.

Raportul moral dintre mijloace și scop.

instinctiv -> intuitiv -> acțiune -> scop.
(mijloc)

- ca să realizezi ceva ai nevoie de mijloc. Acțiunea prin mijloc este o acțiune care are ca scop elemente materiale altădată nu.
- se pune problema dacă această manifestare înseamnă că există sau nu, bun sau rău, d. p. d. v. moral. Se poate să mijloacele prin care se face o acțiune să fie mai bune sau mai rău (ex: donații din bani nemurcitori). Atunci se întreabă: poate fi o faptă bună dacă părți din ea sunt rele?

- motivația și intenția au același valoare univale.
 Intenția instalează motivația, daruită cauzet.
 patologice nu pot fi defuncte. la intenție
 se lungește întârzierea scopul. Suferința di-
 fuză poate să apară doar între mijloc
 și scop. Motivația, intenția și scopul sunt
 identice din punct de vedere moral (ex:
 când oare să dau la școală, motivația
 este viața).

Mijloc	Scop	Faptă
Bun	Bun	Bun
Rău	Rău	Rău
Bun	Rău	Rău
!!! <u>Rău</u>	<u>Bun</u>	

↳ mijlocul sunt acțiuni ce o sferă unei
 lucru decât scopul unei influențezi unei unit
 decât ceea ce intenționezi, scopul nu perfectă
 acțiunea la totalitate.

- nu putem spune că fapta ne asigurăm
 este bună dacă mijloacele sunt rele.

- mai trebuie amintită aici problema răului
 unei une, care implică două rele fără o
 a "bună varianta". Răul unei une este o
 act. de care oare ce face nu pot evita
 sau ca. (ex: a muci sau a urde)

$$R_1 < R_2$$

$$11 \rightarrow R_1$$

$$21 \rightarrow R_2$$

$R_1 \rightarrow B_1$
 $R_2 \rightarrow B_2$ } (Aşa locuieşti - după muncă!). Ex: stăutul
 O variantă este o spune adverbial (B) dar
 implică pedepsirea vizuabilă (R). I dacă
 variantă este o spune (R) fapt care
 implică o pauză de poartă (B). Dar există
 posibilitatea ca muncă să nu ai ba efectul
 scontat. Ambele cazuri implică un rău. Răul
 mai este cel vizibil, cel ce se men-
 te rău necesar $\rightarrow$ dacă nu vrei se poate
 totuşi un rău mai mare. Sunt situa-
 ții care a spune adverbial nu este sportiv
 [DAR] de f. multe ori mai inventăm noi mai
 mari pt. a pune răul pe care noi vrem
 să îl facem.

- condițiile ca un rău să fie mai mare sunt
 următoarele:

- [1] să nu existe o a treia variantă, sau
 de afară în două zile.
- [2] să fie doar o situație de excepție care
 să nu se generalizeze
- [3] să nu pară rău, să sunt ca rău care
 eu fac. Răul trebuie recunoscut ca
 atare și marturisit (spontaneu)
- [4] să se negăm să nu ajungem
 în situație de acest gen. Nu putem să li-
 scim fapte dacă nu ne apăsăm de noi.
 Dacă sunt aspecte care sunt respectate ai-
 fiuarea mea dintr-un culpabil, nu bănu-
 șim.

propriei unei conștiințe. Dacă una ce facem
ne facem să ne justificăm prin rolul unei
une care nu este în regulă.

Compromisul moral.

- în leg. cu rolul unei stări care este
nu se impune. (nu este absolut necesar).

- compromisul înseamnă o degradare ireversibilă.
Nu punct de vedere moral înseamnă
a lăsa de la tine, din standardul tău
moral. (ex: forță de biule ideal facem
bucuri unei une - > acceptăm o anumită abatere).

Compromisul poate implica și ideea de excepție
(de exemplu la o muncă care este
a lui se dă).

- în principiu compromisul nu se justifică,
se unea lui apare regretul. Dar sunt
și situații în care compromisul este inevitabil,
biule facut reduce din rol
necesită.

- există două feluri de compromis:

① - renunț la principalele mele (standardsul meu)

② - renunț pentru a vedea pe
altul, cobor pt a face efortul
vers. Aceasta situație apare cel mai

bine în cazul lui b. zee, care face
compromisuri atunci, coborât la nivelul
nostru ca să ne ridice de acolo. Trebuie

situatîre atît sîndicîatîbî şi atît de capabil dînde
ieşirîmî şi activîe -> Sf. Paul: « ne fîcî
fîcîcî toate mîscîrî ca pe unî rîbî nî mîntî-
rîm! Acesta eîrî sîmîrîl lîbîrî, Mîscîrîs g-a
fîcînt pîrî nîcî pîcîat, dar îcîrîrîs lîrî mî
sîlvearî. Sf. Paul mîcî sîpîrî « unî bîcî
mîr cîrî pîpîrîrîl mîr dîcîrî rîbî mîcî mîntîrîrî:
« lîgîrî! Pîrîcîrî cîrîcî pîncîpîcî mîr nîcî pî-
fîcîrî aplîcîrî nîcî, mîr e o îcîrîrîs dîcî
apîcîrî cîrî rîbî mîcî mîcî.

